

Publicerad 2016-03-02 19:49 av Heikki Hellman

En kortare resesklidring skriven pga anteckningar gjorda i ALMUNECAR, staden i Granada och under min resa år 2004

SENHÖSTEN 2004 I GRANADA

Hemlandets kväll skymmer redan tidigare den trettonde oktober. Nätterna har varit beckmörka sedan många veckor. Det är dags att lämna nord, annars finns det risk att bli sittande i mörker och ännu senare råka i klorna på kyla.

Bilen ombord på färjan i Hangö. Färjan sätter kurs på Rostock i Tyskland. En natt och följande dag är vi till sjöss innan vi är framme.

Framför oss har vi en lång, några dagars sträcka mot söder. Slutpunkten ligger i Granada i Spanien, Costa Tropicale, Almunecar, Playa Cotobro. Vi räknar med att vistas där tre månader.

Att korsa Östersjön går utan problem. Vi njuter av vårt grekiska fartygs goda byffé stil Medelhavet och språksorl av många olika främmande språk. Det känns bra, fint nöje för öron och hjärna!

Till Rostock anländes på kvällskanten. Övernattning i denna gamla hansastad. Nästa morgon kör vi till Potsdam som ligger vid Berlins portar. Vi tar en kort paus och en promenad. Det är bra också för människans domnade fötter. Blodcirkulationen vaknar till liv. Potsdam kallas Tysklands Versailles. Där står lustslottet Sanssouci, som kejsar Fredrik II Store lät bygga.

Vi fortsätter resan. Vägen går genom vida äppelträdgårdar. Massor av människor plockar äpplen. Det känns som om att vi kom dit i grevens tid. Vi smet med! Var och en får plocka äpplen fritt, varken större eller mindre, gula, gröna eller rödkindade efter våra egna begär. Vi irrar omkring och mellan otaliga äppelträd som dignade av äpplen. Vår vovve Sasha tar då och då en glad spurt. Då vi slutar vår promenad har vi kassen full av äpplen, höstens delikatess till vägbrost. Vi köper därtill några flaskor av fräsch äppelsaft. Saften doftar bra, har djupgrön färg och något syrlig smak som smeker och irriterar lagom våra spottkörtlar!

Vår resa fortsätter på motorväg söderut och vi hinner på kvällskanten till Leipzig-orten. På morgonen vidare! Först över Harz bergen, sedan genom och förbi underbara vingårdar till Neckar dalen och till Svarta Skogen till slut över Floden Rein och till Strassburg. Där känns det hemtrevligt. Vi talar franska. Nästa morgon gnuggar vi oss i ögonen och äter franskt morgonmål. Mjölkkaffe med croissant! Och därefter gasa framåt!

En kort paus i Colmar. Vi köper några flaskor franskt vitt vin. De reser i bakluckan med tyska viner från 'Frankenland*. Franker buteljerar sitt vin i runda, platta flaskor, på tyska 'Bockbeutel'.

I allmänhet är vinflaskor typ 'tall och slim'!

Snart slingrar vi oss i serpenter på Jura bergen över gränsen mot Schweiz. Då vi återvänder till vårt andra hemland börjar hjärtat att bulta snabbare! Förr i tiden längtade vi till Finland, men nu längtar vi tillbaka till alpland, som gav inhållet till vårt liv och förädlade oss till våra yrken. Kanske kunde man nu konstatera ' så förändras världen och tiderna'! Människan är orolig. Aldrig är hen nöjd!

Vi kör medsols Geneve sjön, via Vevey, Montreux och Villeneuve till Frankrike. Under senaste resor har vi brukat titta i kikare på Schweiz. Att övernatta i Frankrike blir mycket rimligare. Vi kör över gränsen till Frankrike i St. Gingolf fortsätter via Evian-les-Bains till Thonon-les-Bains. Vi glömmer inte att titta in i ostfabrik i Schweiz och köpa en skrovbit gruyère-ost och schweiziskt vitt vin. I Octavias bakluckas utrymmen börjar vara trångt och det doftar starkt äldre ost. Vi är våra vanors slavar!

Vi tar ett par dags paus. Därefter en dags körning till Medelhavets strand, Balaruc-les Bains. Camarque har vi inte besökt sedan 1976, då jag hade ett uppträdande i Montpellier universitet om indikation 'Allophlogisti och hud'. Dessa orter är berömda för sina viner och grönmögelost roquefort. Vi övernattar i Ibis Spa vid havet i en pinjelund. Luften där är fuktig, doftar milt Medelhavets tall, pinje och ocean.

Följande dag korsar vi Pyreneerna. Vi anländer till Spanien. Våra kära vänner Tuula och Jean bor i Argèles-sur-Mer men vi tittar ej in dit denna gång då vi hade just besökt dem på våren. Resan fortsätts utan paus till Tortona och vi övernattar där. Spanien är en överraskande lång halvö, trots att vägen är god och snabb. Vi övernattar också i Alicante och nästa dag är vi framme i Almunecar. Hela resan tog en dryg vecka, men vi var inte genomtrötta.

Costa Tropicale välkomnade oss sommarvarmt och soligt.

Vi blir bekanta med Almunecar, stad där vi bor kommande veckor. Staden ligger i södra delen av Granada, men inte långtifrån Andalucia. Afrikas kust ligger tjugo mil härifrån till söder. Staden är hellre en småstad. Dess äldsta delar, gamla staden, är ganska intressant. Mycket arabiska intryck. Branta gator, smala gränder. Hus skiner vitmålade, har sett redan många årtionden, om inte århundraden även. Vid torget finns många butiker, ett cafe här och där, kyrka och fästningen på hedersplats. Mänskor sitter på kaffe och tar mellanmål. Mycket mysig stämning, turister. På lördagar livlig marknad.

Vår bostad ligger i ett låghus alldeles vid havsstrand, endast strandgatan skiljer vårt hus från sandstrand. Vy över öppna havet, Medelhavet, erbjuds från vår terrass! På morgonen beundrar vi soluppgång. Solen går upp direkt från havet. Solen är starkt gul och solstrålar bildar en gyllene brygga på öppna havet. På kvällen tittar vi på fiskarbåtar som sätter kurs på havet. På natten deras ljus vinkar där. På morgonen är deras kurs tillbaka hem! Vi sitter och solar på terrass. Solen skiner rakt dit. Vår likbleka hy börjar först rodna därefter blir den solbränd tydligt. På kvällen sänker solen sig ner bakom i väst liggande berg. När natten har sjunkit över havet kan man då och då se förutom fiskarbåtar större kryssningsfartyg med hundrade ljus ufoliknande i fjärran horisont!

Flera gånger i veckan gjorde vi utflykter. Vi besökte landsbygden omkring oss i öst ända till Sierra Nevada och i väst till Gibraltar. Landsbygden i Almunecars närhet mot inland kallas Costa Tropicale. Den är till sin karaktär tropisk, frodig och grön, en dal mellan höga bergsvägg. Om man kör genom hela dalen kommer man till Granada eller Motril. Flora i denna dal är en spännande och ny erfarenhet. Där växer vindruvor, bananer, shirimoya, mango och avocado. Det är ovanligt på vår kontinent. Det beror på gynnsamma växtomständigheter. Stället ligger i skydd från kalla vindar men också lämpligt emottaligt för Saharas värme!

Vi blir bekanta med de östradelarna av Andalucia, sådana som Nerja, Frigiliana, Competa och många andra små bergsbyar och -trakter. Till några angenäma byar återkommer vi flera gånger. Bergsvägar går i serpentiner upp och ner. Landskap är svindlande, någon gång tog utsikten andan ur en! Det blågröna Medelhavet låg lugnt nästan stilla vid våra fötter.

Vid vägkanter solde fruktodlare sin skörd. Vi köpte vindruvor och apelsiner. Vi lärde oss känna många, nya, exotiska smaker och dofter. Jag tyckte allra mest om mogna mangor. När jag bodde en gång i Arabemiraterna brukade jag köpa alltid på samma gång en hel låda mangor. Jag var en storkonsument av mango. Jag fick njuta ensam mina mongor då resten av min familj åt hellre andra frukter, äpplen och persikor. Min kära var känd för att vara en storförbrukare av inhemska äpplen!

Härligaste keramik hittar man på orten Alpujarra. Vi köpte en vinkanna med små snapsmuggar av keramik,

en salladsskål, ett par äggkoppar och två större lerkrukor för blomplanteringar i vår trädgård. Krukorna hade decor av blommotiv. Kärl för matbord var dekorerade med oliver eller olivblad. Ulla blev glad av pastellfärger, jag själv tycker dessutom också om klara färger.

Äntligen en dag fann vi oss på en Bodegas gård. Bodega Almjara ligger nära Competas by. Mottagningen var vänlig. Vi bjöds på Malagavin, av deras egen produktion, hela skalan från torra till söta kvaliteter. Vi handlade Moscatel Jarel och torkade druvor! Lokala rådde oss att ta sött malagavin med ädelost. Vi köpte även torrt vin som kröner friterade sardiner eller annan skaldjursmat.

På Granadas bergsluttningar växer mandelträd. I slutet av året vilar de, men det finns ännu några mandlar. Ulla älskar marsipan därför kunde hon inte behärska sin frestelse att studera närmare sin delikatess, råämnet. Under ett hårt skal finns mycket gott att äta. Mandelträd börjar blomma i december. Vi ansåg blommorna som första vårtecken innan vi återvände i januari till hemlandet.

Vi ville berika vår kännedom om spanska köket, kokkonsten och matkulturen. Medelhavsräkor blev plötsligt vår älsklingsrätt och vi storät stora röda räkor. Vi köpte många dagar i följd 'langostino cocido' innan vårt begär lade sig. Spagetti, vino blanco e vino tinto catalunya, queso, bombones Baci..... Att shoppa livsmedel i Spanien blir rimligt, moms är endast 7 %.

Vi får gäster från Finland, då dottern Hanna och hennes pojkvän Mika kom till oss för en veckas semester. Vi har mycket tid tillsammans och gör utflykter tillsammans. Vi besöker Gibraltar och Marbella. Hanna tillbringade i Andalusia en längre tid för många år sedan. Hon vill nu besöka gamla, bekanta ställen och vänner.

Hennes köplust vaknar snart. Allehanda saker gällande hästsport intresserar henne. Nya läderbetsel, stövlar, sadel.... Hon är krävande kanske nogräknad. Varorna måste vara förstklassiga, av goda material. Även jag är förtjust av god laders doft. Hanna smeker sina nya saker alla kvällar! Hennes tankar irrar en stund omkring sitt eget stall. Jag tror att jag förstår henne. Hon har ärvt något sådant från mig. En nypa fåfänga! Köpmani tycks ha smittat även Mika, Hannas pojkvän. Hanna hinner köpa en espressokaffemaskin och många kilos kaffe innan Mika knäpper bilder med sin nya digitalkamera. Jag konstaterar att deras "spanska semestersaldo" börjar se positivt ut. Mika samlar små handvapen. Jag köper i antikvariat en gammal arabisk krokig dolk. Jag drabbades av vidskepelse och måste sticka Mika med dolken för formens skull för att hindra att vi aldrig blir fiender mot varandra!

Mika firar sin födelsedag. Jag bokar oss alla ett bord i restaurang Venta Luciano med spansk middag. Vår middag och hela kvällen lyckas bra. Vi äter spanska delikatesser magen full, dricker vin och njuter av spanska kvällsprogram med flamenco i brokiga flamencokläder, musik och artisters kunnighet.

Vi gör en utflykt till bergstrakter så uppe som det är möjligt med bil. Mika hade inte besökt tidigare berg varken i Europa eller ens rest utomlands mycket. Mika är förtjust. Vår bil kryper upp. Till slut är vi framme. Mitt eget huvud har alltid tålt bra serpentiner men under de sista åren har höga ställen gjort mig yr!

Vi mötte en större fårhjord med herdar. De är många flertionde huvud i en hjord. Vi stannar framför ett hus. En mängd kattar solar sig utanför huset. Kattar är betydande djur både för Ulla och Hanna. Katter är olika, stora, små, brokiga, kattor och katter.....Våra kameror förevigar dem. Någon av dem vågar komma och stångar sitt huvud mot vår hand, en börjar spinna när den smekas. Gumma som bor i huset kommer fram på gården. Vi får prata med henne på spanska. Hanna talar mera flytande spanska än vi andra. Sasha skulle vilja bekanta sig med katter, men Ulla lät inte att det händer då katten kan rispa Sasha i ögat. Sasha är besviken på detta beslut och gnäller som protest!

Vi återvänder hem. Föräldrar får en fri eftermiddag från hushållsgöromål. Mikas beslut är att han vill vara ”chef de cuisine” idag. Han och Hanna bjuder oss middag i kväll. Pastamaten är god och alla hungriga är nöjda.

Snart slutar våra barns höstsemester. Vi är igen på tumis. Julen är på glänt. Julen är lite annorlunda här än hemma i Finland. Julen passeras i sommarväder. Vi har inga vanliga julförberedelser här. Ingen större mängd julklappar. Själv köpte jag en gemensam julklapp för oss båda. Frestelsen var stor att öppna paketet före julen men jag kunde hålla hemligheten ända till julafton. Ulla öppnade paketet, som innehöll en ädelformig , hög kaffepanna. Den var vacker. Ej ett under då den var av italienskt ursprung. Vi kokar vårt julkaffe och kannan blir döpt till bruk. Vår julmiddag omfattar sill, potatis och griskotletter. Vår julaftons matsedel påminner oss om julen i Norden, men uppenbarligen lyckades vi snarare dåligt än bra. Vi är lite besvikna . Ädel julstämning förutsätter snö, kyla och mörker som yttre infattningar. Att sitta på julafton på terrass och sola sig motsvarar ej vad vi inbillar oss med en riktig julafton!

I januari har vi varit här tre månader. Plötsligt får vi en underlig känsla att vi har nog av detta. När denna känsla slår i sinnet då måste man bege sig. Ingenting kan hindra oss. Motsträvighet finns ej. Det är inte första gången då avgången sker på detta sätt. Ullas vilja är denna gång ännu starkare än min. Avgång sker lika snabbt som våra grejors förpackning i bilen. Det är en manöver som vi har trenat tidigare mera än en gång. Spanien är inte trots allt så fängslande att semestern skulle sluta i förtid!

Sista natten är orolig men i gryningen lämnar vi nycklarna i grannens postlåda och jag startar bilen. Vi är äntligen på väg hem. Vårt nästa mål är Geneve. Bilresan från södra Spanien till södra Frankrike kördes som på vingar. Ibland återfärd, nu hemresa, känns mycket kortare än ditresa! Resan genom Rhonedalen gick fort med rutin. Vi anländer till Geneve på årets sista kväll! Nytt års afton och dag skedde före denna gång i Schweiz för 30 år sedan. Det känns alltid fint att komma hit. Tiden löper snabbt. Ett mera träffande uttryck kunde lyda ”tiden har löpt alldeles för fort, otroligt fort!” Det att vi endast för en kort stund sedan hade utvandrat hem efter sju studieår här!

Vi sover välförtjänta drömmar. Saken underbyggdes med ett par glas skumpa, äkta champagne. Jag känner mig nöjd att få lämna bakom mig igen ett gammalt något tungt år. Under de senaste pensionsåren har tråkiga saker ökat i relation till glada. Det är härligt att vakna till ett nytt år pigg. Ett nytt års början, ingen otrevlig sak ännu under detta nya år!

Snart njuter vi av helgdags frid på lantvägar. Vi kör över Jurabergen till Frankrike och vidare till Elsass. Förstås har vi schweizisk ost och vitt vin i bagageutrymme. I Elsass skaffar vi mera vin. Det behövs inte mera räkna flaskor som man importerar. Hemlandets tullbestämmelser har ändrats under senaste natt. Äntligen går varorna fritt över gränser i Europa, nästan på samma sätt som tankarna.

Överraskning, överraskning. I Frankrike är bagerierna öppna genast på nytt års första morgon, jag är säker att det aldrig kunde hända hemma! Det kommer inte i fråga i Finland! Det är ett faktum som vi har undrat över alla dessa år, varför vi inte får nybakt bröd tidigt på morgon hos oss.

Vi kör i sakta mak via Tyskland till Rostock och därifrån ombord på Finlandsbåten hem.

Tjenare igen härliga egna hemmet! Inga tjuvar. Tjenare min egen kära säng och mina egna grejor.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Heikki Hellman med Poeter.se id #36177 innehar upphovsrätten